

9.3.2018

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság nyilatkozatát követően
az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján
a vállalati társadalmi felelősségvállalásról
(2018/2633(RSP))

**Mario Borghezio, Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Lorenzo Fontana,
Matteo Salvini, Marco Zanni**
az ENF képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a vállalati társadalmi felelősségvállalásról
(2018/2633(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló, 2018. március 14-i bizottsági nyilatkozatra,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nagy ipari szerkezetváltások bejelentése – amint azt az Embraco esete is mutatja – súlyos csapás az érintett munkavállalókra, családjukra és azokra a területekre nézve, ahol e vállalatok letelepedtek;
- B. mivel az Embraco vállalat tervei súlyosan veszélyeztethetik mintegy 500 munkavállaló állását az olaszországi Piemonte tartománybeli Riva presso Chieriben működő telephelyén;
- C. mivel ez az eset csak a legutóbbi az áthelyezések által okozott elbocsátások hosszú sorában, ugyanakkor különösen súlyos, mivel egy egészséges és magasan képzett dolgozókkal rendelkező vállalatnál került rá sor a munka és a termelés kárára;
- D. mivel az Embraco multinacionális tulajdonosa a termelést pusztán adózási és bérezési okokból szándékozik egy más tagállamba áthelyezni, ugyanis egy Szlovákiába áttelepülő vállalkozásra 21%-os, az ingatlan adásvétele után pedig 0%-os adókulcs érvényes, a munkaerő költsége nagyon alacsony, továbbá 35%-os adókedvezményben és akár 30 000 eurós hozzájárulásban részesül minden egyes munkavállaló felvétele után;
- E. mivel az Unió belső piacához hasonló, társadalmi, gazdasági és szabályozási értelemben rendkívül heterogén nemzeti rendszerekkel jellemzett transznacionális környezetben a vállalatok lényegében a munkaerő költségei tekintetében versengenek egymással, ami olyan veszélyes jelenségekkel jár, mint a „munkaerő-shopping” és a szociális dömping, amelyek a belföldi munkaerő más – főként keleti – tagállamokbeli, viszonylag előnyösebb munkaerővel való helyettesítése céljából kontrollálatlan áthelyezésben nyilvánulnak meg;
- F. mivel az áthelyezés jelenségei nem csak az úgynevezett hagyományos, azaz munkaerő-intenzív ágazatokat – például a textil- és ruházati ipart, a cipőipart vagy a fafeldolgozást – érintik, hanem a fokozott tőkeigényű ágazatokat, így a kohászatot, a gépészetet, a hajógyártást, a repülőgépgyártást és az elektronikai berendezések ágazatát is, nem megfelelően az olyan fontos szolgáltatási ágazatokról sem, mint az informatikai programok fejlesztése, a pénzügyi szolgáltatások vagy a logisztika;
- G. mivel a szociális dömping eme elfogadhatatlan gyakorlatai az alacsonyabb szociális kiadásokkal és minimális adóterherrel rendelkező tagállamokat részesítik előnyben;
- H. mivel az Unió és az egységes piac kiépítési folyamatának alapjául szolgáló szakpolitikai

döntések ma a szegénység és a tagállamok közötti egyenlőtlenségek fő forrásai, mivel lehetővé teszik a piaci szereplők és különösen a nagy multinacionális vállalatok számára, hogy kihasználják a tagállamok között a munkaerő költsége és az adózás tekintetében fennálló különbségeket azzal a céllal, hogy az áthelyezés révén versenyelőnyre tegyenek szert a polgárok, a munkavállalók és a területek rovására;

- I. mivel az Embraco esetéhez hasonló szociális és foglalkoztatási válsághelyzetek ismeretében az Unió és szerződése által előírt – a közkiadások jelentős csökkentéséért és a nemzetállamok szociális funkcióinak romlásáért is felelős – megszorító politikák akadályozzák majd azon nemzeti beruházási és fejlesztési stratégiák hatékony végrehajtását, amelyek képesek megfelelni e munkavállalók és családjaik elvárásainak, és ekképpen növekszik majd a szegénység és a társadalmi kirekesztés;
- J. mivel az Unió szempontjából nyilvánvalóan nem észszerű, hogy forrásokat fordítson a Szlovákiához hasonló országok gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségeinek csökkentésére, ugyanakkor engedélyezze az adott tagállamok számára a közösségi normáknak nem megfelelő, vonzó beruházási gyakorlatok alkalmazását;
  1. teljes mértékben szolidaritását fejezi ki a Riva presso Chieri-i Embraco valamennyi munkavállalójával és családjaikkal, valamint a beszállítók azon munkavállalóival, akiket e döntés súlyosan érinthet;
  2. kéri minden olyan intézkedés vagy támogatási forma elfogadását, amely e munkavállalókat, családjaikat és a döntés által potenciálisan érintett érdekelt felek megsegítésére szolgál;
  3. úgy véli, hogy az Embraco esete kétségekívül nemcsak az európai belső piac nem megfelelő működését, hanem annak az elsősorban kelet felé irányuló, válogatás nélküli bővítési politikának a pusztító hatásait is bizonyítja, amely nem tudta felmérni az alacsony adókulcsokkal rendelkező országok felvételével járó, az egészséges és tisztességes verseny tekintetében kialakuló súlyos következményeket;
  4. sürgeti az áthelyezés jelenségei által érintett munkavállalók szociális védelmére szolgáló politika elfogadását annak érdekében, hogy biztosítsák részükre a szükséges támogatásokat és átképzéseket a munkaerőpiacra való visszatérésük megkönnyítése céljából;
  5. nyomatékosan hangsúlyozza az Unió és e területre vonatkozó politikáinak felelősségét, és elégtelennek tartja az e jelenségekkel szembeni fellépést célzó válaszlépéseket;
  6. emlékeztet arra, hogy minden egyes tagállamnak jogában áll elfogadni minden olyan eszközt, amely saját gazdaságának, saját munkavállalóinak és saját területeinek védelmét szolgálja az áthelyezés jelensége elleni küzdelemben, akár protekcionista intézkedések végrehajtása révén is;
  7. hangsúlyozza, hogy minden egyes tagállamnak életbe kell tudnia léptetni az áthelyezett vállalatok visszatérésének ösztönzéséhez szükséges intézkedéseket, jelentős nemzeti szintű állami beruházási tervek által;
  8. ragaszkodik ahhoz, hogy a közpénzalapú támogatásban részesülő vállalatokat

társadalmilag felelős magatartás kialakítására ösztönözzék, egyetértésben a munkavállalók képviselői szervezetével, valamint a regionális és helyi hatóságokkal;

9. hangsúlyozza, hogy szankcionálni kell azokat a vállalatokat, amelyek valamely, egy adott terület gazdasági növekedésének elősegítését célzó, nemzeti vagy közösségi pénzügyi támogatást kihasználva indokolatlanul termelésük külföldre való áthelyezéséről döntenek; kér ezért, hogy e vállalatokat kötelezzék az általuk kapott források visszafizetésére, és zárják ki őket a pénzügyi támogatás minden formájából;
10. kéri a Bizottságot, hogy végezze el a szükséges ellenőrzéseket annak megállapítása érdekében, hogy az Embraco tulajdonosa az Európai Unió által biztosított forrásokat a rendeltetésükkel ellentétesen, azaz a vállalat valamely másik tagállamba való áttelepítésének finanszírozására használta-e fel;
11. kéri a Bizottságot, hogy folytasson vizsgálatot arra vonatkozóan, hogy ebben az Európán belüli áthelyezéssel kapcsolatos esetben, amelynek nem gazdasági-ipari, hanem elsősorban adó- és bérmegetakarítási indokai voltak, a Szerződésekkel összhangban jártak-e el;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak (különösen Jyrki Katainen alelnöknek és a munkahelyteremtésért, a növekedésért, a beruházásokért és a versenyképességért felelős biztosnak, Marianne Thyssen a foglalkoztatásért, a szociális ügyekért és a társadalmi befogadásért felelős biztosnak, Elżbieta Bieńkowska a belső piacért, valamint az ipar-, a vállalkozás- és a kkv-politikáért felelős biztosnak és Margrethe Vestager versenypolitikáért felelős biztosnak), a tagállamoknak, az olasz kormányának és a brazil kormányának.